

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4P/250/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513207387
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8513207387.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Janou Srokovou v právnej veci navrhovateľa M. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XX, XXX XX M., t.č. bytom I., pr. zast. JUDr. Gáborom Szarázom, advokátom AK so sídlom Garbiarska 20, Stará Ľubovňa proti odporkyňi B. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom N. XX, XXX XX M., pr. zast. JUDr. Vladimírom Komanom, advokátom AK so sídlom 17. Novembra 31, Stará Ľubovňa, v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností na čas po rozvode k mal. C. J., nar. XX.X.XXXX, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa, takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo navrhovateľa M. J., nar. XX.XX.XXXX a odporkyne B. J., nar. XX.X.XXXX uzavreté dňa 24.4.2010 a zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Plavnica, vo zväzku 3, ročník 2010, na strane 133, pod poradovým číslom 3 r o z v á d z a .

II. Súd z v e r u j e mal. C. J. na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matke B. J., ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok.

III. Otec maloletej M. J. je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. C. J. sumou 230,- eur mesačne tak, že sumu 180,- eur bude poukazovať vždy do 15 - tého dňa toho - ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletej a sumu 50,- eur bude poukazovať vždy do 15 - tého dňa toho - ktorého mesiaca vopred na účet maloletej - vkladnú knižku vedenú v O. O., a.s., pobočka O. D. č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, a to počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že na nakladanie s finančnými prostriedkami na uvedenom účte maloletej je potrebný súhlas súdu.

IV. Súd upravuje styk otca M. J. s maloletou C. tak, že otec je oprávnený sa s ňou sťahovať každý párný víkend v mesiaci od piatku od 16.00 hod. do nedele do 16.00 hod.

V. Matka mal. dieťaťa je povinná v stanovenom čase maloletú otcovi v mieste svojho bydliska odovzdať a taktiež otec mal. dieťaťa je povinný v stanovenom čase maloletú naspäť matke vrátiť na adrese jej bydliska.

VI. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov tohto konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným na súde dňa 30.12.2013 domáhal, aby súd jeho manželstvo s odporkyňou rozviedol a súčasne upravil rodičovské práva a povinnosti na čas po rozvode k maloletej C. pochádzajúcej z manželstva.

Vo svojom návrhu uviedol, že manželstvo s odporkyňou uzavrel dňa 24.4.2010 a je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu Plavnica, vo zväzku 3, ročník 2010, strana 133, pod poradovým číslom

3. Z tohto manželstva pochádza maloletá C. J., nar. XX.X.XXXX. Navrhovateľ uzavrel s odporkyňou manželstvo po deväť ročnej známosti, pričom po uzavretí manželstva začali bývať u rodičov odporkyne. Prvé nezhody medzi ním a odporkyňou nastali v novembri 2012, keď mu bolo zo strany navrhovateľky vyčítané, aby si našiel lepšiu prácu a podobne. Vzťahy medzi navrhovateľom a odporkyňou sa vyhrotili v júli 2013 a od tohto obdobia je ich manželstvo rozvrátené a neplní svoju spoločenskú funkciu. Pokiaľ ide o rodičovské práva a povinnosti na čas po rozvoze, navrhovateľ žiadal, aby bola maloletá C. zverená do osobnej starostlivosti odporkyne a aby bol zaviazaný prispievať na jej výživu v sume 100,- eur mesačne. Vzhľadom na skutočnosť, že vzťah navrhovateľa s maloletou C. je dobrý a odporkyňa mu umožňuje styk s maloletou, nežiadal v rozhodnutí upraviť styk s maloletou C..

Uznesením č.k. 4P/250/2013-13 zo dňa 13.1.2014 súd ustanovil maloletej kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnej práce a rodiny Stará Ľubovňa.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, odporkyňu a kolíznemu opatrovníkovi doručil rovnopis návrhu na začatie konania na vyjadrenie a vo veci nariadil pojednávanie.

Odporkyňa sa podaním zo dňa 24.1.2014.2014 vyjadrila k návrhu na rozvod manželstva a uviedla, že s návrhom súhlasí, avšak nesúhlasí s dôvodmi uvedenými navrhovateľom v tomto návrhu. Rozpory medzi ňou a navrhovateľom nastali až po jeho odchode a prácou do Bratislavy, keď po jeho návrate domov odporkyňa zistila, že navrhovateľ nadviazal kontakt s inou ženou a následne aj s ďalšími. Odporkyňa vo svojom vyjadrení ďalej uviedla, že navrhovateľ začal v júni 2013 po obede opúšťať spoločnú domácnosť a vracáť sa až okolo polnoci, pričom na otázky odporkyne odpovedal, že bol s priateľmi. Následne v mesiaci júl 2013 sa navrhovateľ odsťahoval bez udania dôvodu do ubytovne do I. a potom v mesiaci september 2013 sa nasťahoval ku svojej matke bývajúcej v M.. Čo sa týka starostlivosti navrhovateľa o maloletú C., tá je podľa odporkyne minimálna. Navrhovateľ jej zakúpil na Mikuláša ovocie a na Ježiška potravinový kôš so sladkosťami. Žiadne iné nákupy, či už oblečenia, obutia, hračiek pre maloletú navrhovateľ neurobil. Ďalej vo svojom vyjadrení odporkyňa uviedla, že čo sa týka styku navrhovateľa s maloletou, nemá odporkyňa problém s tým, aby navrhovateľovi styk s maloletou umožnila.

Čo sa týka majetkových pomerov, k tým odporkyňa uviedla, že do konca júla 2013 poberala rodičovský príspevok vo výške 199,60 eur a rodinné prídavky vo výške 20,- eur. Príjmy z podnikania za rok 2013 mala vo výške 168.323,- eur a výdavky vo výške 182.466,- eur, teda pri podnikaní bola v strate. Jej živnosť je nevýnosná z dôvodu, že obyvateľstvo nakupuje v super a hypermarketoch. S navrhovanou výškou výživného nesúhlasila, výživné žiadala určiť vo výške 500,- eur mesačne, a to vzhľadom na jej finančnú situáciu, príjmy navrhovateľa a na odôvodnené potreby maloletej.

Dňa 24.2.2014 bola súdu doručená správa kolízneho opatrovníka o rodinných, sociálnych a bytových pomeroch účastníkov konania. Na základe prešetrenia pomerov navrhol kolízny opatrovník súdu pre prípad rozvodu zveriť maloletú C. do osobnej starostlivosti odporkyne a určiť výživné vo výške, ktoré bude primerané odôvodneným potrebám maloletej. Zároveň navrhol styk navrhovateľa s maloletou neupravovať.

Na pojednávaní navrhovateľ zotrval na svojom návrhu v plnom rozsahu poukazujúc na jeho obsahovú časť. Okrem iného tiež uviedol, že problémy v manželstve začali asi rok po jeho uzatvorení, keď vznikali prvé nedorozumenia, na základe ktorých sa manželia začali vzájomne odcudzovať. Následkom týchto nedorozumení boli každodenné hádky, a to na rôznych veciach. V dôsledku týchto hádok sa rozhodol navrhovateľ opustiť spoločnú domácnosť. Ďalej navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že pracuje ako živnostník na základe živnostenského oprávnenia v oblasti stavebníctva ako murár s miestom výkonu práce v Belgicku a jeho priemerný mesačný príjem je 1.500,- až 1.600,- eur. Čo sa týka určenia výživného na maloletú C., tak ho navrhol určiť vo výške 200,- eur mesačne. Ohľadom styku navrhovateľa s maloletou C. poukázal na skutočnosť, že sa nedokáže s odporkyňou na určení styku dohodnúť. Poukázal na podanie jeho právneho zástupcu doručené súdu dňa 2.1.2015, podľa ktorého tento styk má prebiehať každý páry týždeň v mesiaci od piatka od 16.00 hod. do nedele do 16.00 hod. s výnimkou letných prázdnin, počas ktorých by prebiehal styk od 01.07. od 9.00 hod. do 14.07. do 16.00 hod a od 01.08 od 9.00 hod do 14.08. do 16.00 hod

Podľa vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa predneseného na pojednávaní nie je zrejmé, ako je možné, že odporkyňa na základe podaného daňového priznania má príjmy 168.322,- eur a výdavky 182.465,- eur a že pri takýchto príjmoch sú jej zárodkové pomery nulové. Taktiež podľa jeho názoru

výdavky uvedené odporkyňou v jej peňažnom denníku za rok 2013 nekorešponujú úplne s realitou a preto sú jej zárobokové pomery vyššie, ako zárobokové pomery navrhovateľa.

Odporkyňa na tomto pojednávaní zotrvala na svojom stanovisku k podanému návrhu, teda že s návrhom na rozvod manželstva súhlasí a žiadala, aby jej bola maloletá C. zverená do osobnej starostlivosti. Čo sa týka určenia výšky výživného uviedla, že je tu možnosť, aby sa o výške výživného s navrhovateľom dohodli. Taktiež zotrvala na tom, že nie je potrebné upravovať styk navrhovateľa s maloletou C.. Na pojednávaní sa odporkyňa vyjadrila aj k dôvodom rozpadu manželstva, ktoré podľa nej zapríčinil navrhovateľ svojimi mimomanželskými známosťami, pričom vo svojej výpovedi poukázala na konkrétne prípady. Čo sa týka výšky výživného, to žiadal určiť v sume 300,- eur mesačne na bežné výživné a v sume 100,- eur mesačne titulom tvorby úspor pre maloletú C..

Kolízny opatrovník na pojednávaní poukázal na správu doručenú súdu dňa 24.2.2014 a vzhľadom na vyjadrenie navrhovateľa ohľadom jeho príjmov navrhol určiť výšku výživného v sume 200,- eur mesačne a 100,- eur mesačne na tvorbu úspor. Čo sa týka styku navrhovateľa s maloletou C. ten žiadal upraviť tak, že bude prebiehať každý páry víkend v mesiaci od piatka do nedele

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, odporkyne a jej právneho zástupcu, kolízneho opatrovníka, oboznámil sa s návrhom na začatie konania o rozvode a jeho prílohami, listinnými dôkazmi doloženými do spisu, obsahom spisu sp. zn. 4C/125/2014 a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 24.4.2010, z manželstva pochádza maloletá C. J., nar. XX.XX.XXXX. Z výpovede navrhovateľa súd zistil, že na návrhu na rozvod manželstva naďalej trvá, s rozvodom manželstva súhlasí aj odporkyňa. K obnoveniu manželského spoluzitia medzi účastníkmi konania nedošlo. Navrhovateľ nežije s odporkyňou v spoločnej domácnosti od júla 2013. Maloletá C. žije so svojou matkou, čiže odporkyňou a starou matkou v N.. Navštevuje predškolské zariadenie, pričom školné predstavuje sumu 7,- eur mesačne a stravné sumu 38,07 eur mesačne. Maloletá C. je zdravá, prekonáva bežné detské ochorenia. Ďalšie výdaje na maloletú C. súvisia so zakupovaním stravy, oblečenia, hygienických potrieb a hračiek.

Navrhovateľ pracuje ako živnostník na základe živnostenského oprávnenia v oblasti stavebníctva ako murár. Miestom výkonu jeho práce je toho času Belgicko. Jeho priemerný mesačný príjem z tejto práce predstavuje sumu 1.500 až 1.600,- eur mesačne. Býva v podnájme v 2 - izbovom byte v I., platby súvisiace s užívaním bytu dosahujú sumu 250,- eur mesačne. Ďalšie výdavky vynakladá navrhovateľ na cestovné do zamestnania, stravu, hygienické potreby, ošatenie a obuv a iné.

Odporkyňa realizuje podnikateľskú činnosť, prevádzkuje potraviny a pohostinstvo v obci Plavnica, býva spolu s maloletou C. a svojou matkou v rodinnom dome v M.. Čo sa týka výkonu podnikateľskej činnosti, od roku 2012 je odporkyňa podľa jej tvrdení v sústavnej strate. Z doloženého daňového priznania za rok 2014 vyplýva, že v tomto roku dosiahli príjmy odporkyne z podnikateľskej činnosti sumu 155.458,03 eur a výdavky sumu 169.432,93 eur, z čoho vyplýva že strata z podnikateľskej činnosti je vo výške 13.974,90 eur za kalendárny rok 2014. Náklady na domácnosť a maloletú C. vyčíslila odporkyňa na sumu 494,11 eur za mesiac jún 2014, na sumu 1.566,21 eur za mesiac júl 2014 a za mesiac august 2014 na sumu 1.291,23 eur (čl. 78-79 spisu).

Uznesením č. k. 4P/151/2014-8 zo dňa 18.9.2014 súd predbežným opatrením zaviazal navrhovateľa uhrádzať výživné na maloletú C. vo výške 90,- eur mesačne vopred k rukám matky.

Na tunajšom súde je pod sp. zn. 4C/125/2014 vedené konanie, ktorým žiada odporkyňa v tomto konaní určiť manželské výživné od navrhovateľa v tomto konaní v sume 200,- eur mesačne. Predmetné konanie nie je právoplatne skončené.

Na základe uvedeného súd právne uzatvára.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 23 ods. 1 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchovu a starostlivosť o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 63 ods.3 zákona o rodine ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu

výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 113 ods. 1 O.s.p. s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k mal. deťom pochádzajúcim z ich manželstva na čas po rozvode.

Predmetom konania je rozvod manželstva účastníkov konania a úprava rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k mal. C. J., nar. XX.XX.XXXX.

Ustanovenie § 23 upravuje hmotnoprávne podmienky rozvodu manželstva. Súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Zákon o rodine sa neuspokojuje s akýmkoľvek narušením a rozvratom vzťahov, ale vyžaduje ich určitý kvalifikovaný stupeň. Pri skúmaní, či sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, súd berie do úvahy najmä vzájomný vzťah medzi manželmi a doterajšie spolužitie a jeho dĺžku. Intenzitu narušenia a rozvratu treba skúmať aj z hľadiska, či manželstvo môže plniť svoj spoločenský účel. Tým sa zdôrazňuje objektivita hodnotenia dôsledkov narušenia vzťahov medzi manželmi a vážneho rozvratu manželstva, lebo v každom prípade treba skúmať, aký vplyv majú tieto okolnosti na možnosť plnenia spoločenského účelu manželstva, ako aj na obnovenie manželského spolužitia. Súd musí zistiť, či manželstvo ešte môže plniť svoj spoločenský účel a či od manželov možno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že vzťahy medzi účastníkmi konania sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, ich manželstvo neplní svoj účel, žiadnu zo svojich funkcií, teda funkciu hospodársku, funkciu vzájomnej pomoci a dôvery, ako ani funkciu výchovnú a od účastníkov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Ekonomickú funkciu si manželstvo účastníkov neplní už vyše roka a pol, konkrétne od júla 2013, kedy sa navrhovateľ natrvalo odsťahoval zo spoločnej domácnosti a odkedy každý z manželov uspokojuje svoje potreby z vlastných príjmov. Z vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že manželia medzi sebou komunikujú iba v nevyhnutnej miere, nezdediajú svoje každodenné zážitky či starosti, a teda je preukázané, že manželstvo si neplní ani funkciu vzájomnej pomoci a dôvery medzi manželmi. Napokon manželstvo si neplní ani výchovnú funkciu, nakoľko účastníci nevychovávali svoje maloleté dieťa spolu, a to najmä vzhľadom na ich vzájomné odlúčenie.

Príčinu rozvratu manželstva účastníkov vidí súd predovšetkým v tom, že v podstate počas celého manželského spolužitia navrhovateľ pracoval mimo trvalého bydliska a teda domov k rodine chodieval len sporadicky - turnusovo, kedy si chcel oddýchnuť, ale rodina potrebovala, aby sa jej aspoň v tom čase venoval. Toto zapríčinilo a viedlo k ďalšej príčine rozvratu a to nejednotnom prístupe k chodu domácnosti, nejednotnom názore na fungovanie manželstva a na plnenie rodinných povinností, v dôsledku čoho sa manželia vzájomne citovo odcudzili. Posledný rok a pol sa v podstate už ani nekontaktujú. Je možné konštatovať, že manželstvo je len formálnym zväzkom, preto súd manželstvo účastníkov konania rozviedol.

Súd zároveň v súlade s cit. zákonnými ustanoveniami rozhodol ohľadne zverenia maloletého dieťaťa do starostlivosti jedného z rodičov, úpravy výšky výživného a úpravy styku s maloletou tak, ako to vyplýva z výroku tohto rozsudku.

Súd vo všeobecnosti pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností vždy prihliadne predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, ako aj na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia. Je teda vždy potrebné dbať na to, aby sa zabezpečili čo najpriaznivejšie podmienky pre zdarný a zdravý vývoj dieťaťa a na jeho citové väzby k tomu - ktorému rodičovi. V prípade rozhodnutia súdu o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov zákon výslovne určuje, že súd v tomto smere dbá o to, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati, ktoré mu má poskytnúť rodič, ktorému dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti.

Prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní súdu o úprave práv a povinností rodičov na čas po rozvode k maloletým deťom bol záujem maloletej C., jej citové väzby a vývinové potreby, ako aj stabilita budúceho

výchovného prostredia. Navrhovateľ aj odporkyňa zhodne navrhli, aby bola maloletá C. zverená do osobnej starostlivosti matke, ktorá ju má v starostlivosti aj toho času. Podľa názoru súdu je zverenie maloletej do osobnej starostlivosti odporkyne v jej záujme, pričom odporkyňa zabezpečí maloletej v plnom rozsahu jej vývinové potreby, ako aj stabilitu výchovného prostredia. Navrhovateľka sa o maloletú stará od jej narodenia a v jej doterajšej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky, starostlivosť o maloletú nezanedbáva a je o ňu riadne postarané.

Pri určovaní osobnej starostlivosti súd prihliadal okrem vyjadrení navrhovateľa a odporkyne aj na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, ktorý taktiež navrhol zveriť maloletú C. do osobnej starostlivosti odporkyne.

Čo sa týka určenia výživného na maloleté dieťa, toto určenie závisí od výšky pravidelných ako aj nepravidelných mesačných platieb na deti, ako aj od posúdenia zárobkových schopností a možností odporcu, tak subjektívnych ako aj objektívnych, tiež majetkových pomerov, životnej úrovne, ako aj od iných vecných plnení nad rámec výživného určeného súdom.

Z toho vyplýva, že pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je smerodajná aj životná úroveň každého z rodičov, nakoľko platí, že dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov. V § 62 ods. 2 Zákona o rodine je stanovený základný princíp na určenie výšky vyživovacej povinnosti rodičov k deťom. Určenie výšky vyživovacej povinnosti sa odvodzuje od možností, schopností a majetkových pomerov povinného subjektu, ktorým je v tomto prípade odporca.

Súd po vykonanom dokazovaní určil vyživovacu povinnosť navrhovateľa sumou 230,- eur mesačne, pričom sumu 180,- eur bude poukazovať k rukám odporkyne a sumu 50,- eur bude titulom tvorby úspor poukazovať na účet maloletej - vkladnú knižku.

Vzhľadom na vek maloletej, jej opodstatnené a dôvodné potreby, ako aj príjmy a výdaje na strane navrhovateľa je súd toho názoru, že táto výška výživného je postačujúca, poukazujúc aj na to, že aj odporkyňa je povinná podieľať sa na výžive maloletej.

Súd v súvislosti s takto určenou výškou výživného by chcel poukázať na deklarované zárobkové pomery odporkyne. Súd považuje tvrdenia odporkyne o jej zárobkových pomeroch za účelové, a v rozpore so skutočnosťou.

Odporkyňa počas celého konania poukazovala na skutočnosť, že živnosť, ktorú prevádzkuje od r. 2010, je už od roku 2012 v permanentnej strate. Podľa posledného daňového priznania za rok 2014 táto strata predstavuje sumu 13.974,90 eur. Napriek takto deklarovanej zlej príjmovej situácii však podľa tvrdení odporkyne vynakladá na starostlivosť o domácnosť a maloletú mesačne sumu cca 1.000,- eur, vlastní dve autá, za ktoré platí pohonné hmoty a poisťky a tiež zamestnáva vo svojich prevádzkach päť ľudí, ktorým platí za túto prácu mzdu, čo je v značnom rozpore s jej deklarovanou príjmovou situáciou. Ak by bola podnikateľská činnosť odporkyne naozaj taká stratová a odporkyňa nemala žiaden iný príjem, nebolo by v jej finančných možnostiach pokryť svoje výdavky tak, ako to predostrela v tomto konaní a to aj napriek tomu, že podľa jej vyjadrení jej finančne pomáha matka - starobná dôchodkyňa. O tom, že odporkyňa má príjem svedčí aj v peňažnom denníku uvedený koncoročný vklad na účet v hotovosti vo výške 15.000,- eur. Podľa názoru súdu je tiež na zváženie, prečo odporkyňa svoju živnosť neukončí, keď je tak vysoko stratová a nenájde si zamestnanie, aby sa jej príjmová situácia zlepšila.

Súd mal ďalej za to, že odporkyňou žiadané výživné naposledy vo výške 300,- eur mesačne na maloletú je neprimerané vzhľadom na súčasné náklady na výživu maloletej. V tejto súvislosti súd poukazuje predovšetkým na tú skutočnosť, že výživné na maloleté dieťa je určené na zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a nie na uspokojovanie potrieb odporkyne. Pokiaľ ide o potreby odporkyne na tunajšom súde je vedené konanie o určenie manželského výživného č.k. 4C/125/2014, vo veci zatiaľ nie je rozhodnuté.

Súd súčasne rešpektujúc návrhy navrhovateľa, odporkyne a kolízneho opatrovníka upravil stretávanie sa navrhovateľa a maloletej. Navrhovateľ a odporkyňa sa zhodli na úprave styku navrhovateľa a maloletej, pričom s takto upraveným stykom súhlasil aj kolízny opatrovník, preto súd tento styk upravil v zmysle návrhov účastníkov prednesených na pojednávaní dňa 19.3.2015 tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 144 O.s.p. podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na tunajšom súde do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 27 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a zmene a doplnení niektorých zákonov, manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.